

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/141/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712205968
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712205968.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľky P., zastúpenej K. proti odporcovi R., zastúpeného JC., o ochranu osobnosti, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. decembra 2012, č.k. 4C/60/2012-131, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania 83,06 Eur, do rúk J. T. I., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporcovi zverejniť v najbližšom vydaní týždenníka Y. noviny ospravedlnenie navrhovateľke, a to tým spôsobom, že na predmetnej obalovej strane pod nápisom Y. noviny zverejní ospravedlnenie: „Spoločnosť I. ako vydavateľ Y. novín sa ospravedľuje starostke Obce R. za nepravdivé tvrdenia, ktoré uviedol v článku s titulkom „Starostka R. je podozrivá zneužitia právomoci“, ktorými neoprávnené zasiahol do jej práva na občiansku česť a dobrú povesť. Uverejnené tvrdenia o tom, že starostka obce pri výkone funkcie nekomunikuje s poslancami obce, že nedodržiava zákon o verejnom obstarávaní v súvislosti s podpisom zmluvy so spoločnosťou D. P., a že túto podpísala bez súhlasu poslancov, a že vo vzťahu k nej prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, boli nepravdivé, skresľujúce a zavádzajúce, za čo sa hlboko ospravedľujeme. Svoj upravený návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že zverejnením článku, ktorý je predmetom žaloby, došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, a to najmä do práva na občiansku česť a dobrú povesť v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že v novembri 2010 ju obyvatelia Obce R. zvolili do funkcie starostu obce. Predtým vykonávala funkciu poslanca obecného zastupiteľstva. Do funkcie starostu ju zvolili po tom, čo mali možnosť vyhodnotiť jej prácu v prospech obce, a teda na základe toho mali voči jej osobe dôveru. Túto dôveru považuje za mimoriadne dôležitú a nevyhnutnú pre svoju prácu na prospech obce. Dôvera, ktorú jej pri voľbách starostu obce spoluobčania vyjadrili, sa zakladá predovšetkým na viere v tom, že funkciu starostu bude vykonávať riadne, v súlade so záujmami obce a so zákonom. Táto dôvera od obyvateľov obce, z ktorých mnohí ju osobne poznajú, je dôležitou súčasťou jej občianskej cti, na ktorej si zakladá. Preto nepravdivé spochybňovanie riadneho výkonu jej funkcie má za následok nielen naštřbovanie tejto dôvery, ale aj jej občianskej cti. Článok, ktorý je predmetom návrhu, obsahuje viaceré nepravdivé tvrdenia, ktoré naznačujú, že funkciu starostu Obce R. nevykonáva riadne v zmysle zákona a v súlade so záujmami obce. Za nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia považuje tvrdenia v predmetnom článku, a to: 1. „Rokovanie miestami „iskrilo“, starostka počas diskusie z rokovania odišla“, 2. „Práve zmluva so spoločnosťou D. P. rozvírila vlnu nezhôd medzi starostkou a

poslancami. Doteraz obci vyvážala tá istá spoločnosť na základe mesačnej objednávky, starostka však zmluvu na jeden rok podpísala bez súhlasu poslancov s tým, že to vzali na vedomie. Na to, aby zmluva bola platná, musí byť schválená zastupiteľstvom, preto poslanci o tomto mali hlasovať.“ 3. „Zmluvu nevideli - Poslanec Y. A. žiadal od starostky predloženie ponúk od ostatných spoločností a dôkaz o tom, že prebehlo výberové konanie na dodávateľa. „Na webovej stránke Úradu pre verejné obstarávanie takéto obstarávanie nebolo zverejnené“, povedal Y. A.. Poslanci tvrdia, že zmluvu nevideli, len cenovú ponuku od spoločnosti D. P.. „Ponuku ste videli v decembri, je to isté,“, odpovedala starostka. „Čo je v tej zmluve, aká je tam cena? Nie sú v nej nejaké dodatky?“ zaujímali sa poslanci. „Zamestnanci úradu vám zmluvu posielali,“ reagovala starostka. „Podľa zákona je to podprahová zákazka a vy ste ju povinná oznámiť úradu pre verejné obstarávanie,“ reagoval Y. A.. Starostka opätovne niekoľkokrát vyzývala poslancov, aby o zmluve hlasovali, poslanec A. tak odmietol spraviť. „Nehlasujem, pretože nebudem robiť protiprávny krok z dôvodu, že neprebehlo verejné obstarávanie. Keď to odkáže P., my môžeme tiež,“ vysvetlil svoje rozhodnutie poslanec A.. Rovnako sa rozhodol aj poslanec R. L.: „Nehlasujem. Žiadam k nahliadnutiu zmluvu s firmou D.. 4. „Počas tejto diskusie starostka obce z rokovania odišla, hoci poslanci mali na ňu viac otázok, ktoré jej chceli položiť. Zaujímalo ich vyúčtovanie pracovných ciest starostky, faktúry, ktoré obec platí, finančnú analýzu obce, vyúčtovanie akcií zo strany obce a podobne, pretože, ako tvrdila, k informáciám nemajú prístup.“ 5. „Vo vzťahu k súčasnej starostke Obce R. F. H. prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa,“ informoval L. H. z Krajskej prokuratúry v Trenčíne.“ Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 24.04.2012 odporca ako vydavateľ týždenníka s regionálnou pôsobnosťou Y. noviny zverejnil v menovanom týždenníku č. XX na strane 10, 11 článok pod názvom „Starostka R. je podozrivá zo zneužitia právomoci s podtextom „Poslanci obecného zastupiteľstva sa konečne zišli “ článok, obsahom ktorého bol text, ktorý súd prvého stupňa uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľka v čase uverejnenia článku, ako aj v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu, je starostkou Obce R. v okrese Y.. Svojím návrhom sa domáha ochrany osobnosti s poukazom na § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy, tvrdiac, že odporca predmetným článkom vytvoril na verejnosti dojem, že sa pri výkone funkcie starostky Obce R. neriadí platnými zákonmi Slovenskej republiky, že nekomunikuje s poslancami obce, že ich pri spravovaní obecných záležitostí nerešpektuje, prípadne obchádza, a že ako starosta poškodzuje záujmy obyvateľov obce, pričom tieto nepravdy sa jej dotýkajú nielen ako starostky obce, ale dotýkajú sa jej aj ako obyvateľky obce, kde žije, vychováva svoje deti, kde má rodičov, priateľov a susedov. Dňa 20.04.2012 sa uskutočnilo zasadnutie obecného zastupiteľstva v R., z ktorého bola vyhotovená zápisnica č. X/XXXX zapisovateľom J. P. a overovateľmi E. R. a R. L.. Na rokovaní obecného zastupiteľstva v R. dňa 20.04.2012 bola prítomná zamestnankyňa odporcu, ktorá z rokovania obecného zastupiteľstva vyhotovila zvukový záznam, ktorý zachytáva celý doslovný priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva v R.. Z rokovania obecného zastupiteľstva v R. zo dňa 20.04.2012 pracovníčka odporcu napísala predmetný článok, ktorý bol uverejnený v Y. novinách č. XX dňa 24.04.2012. Z obsahu zápisnice č. X/XXXX mal súd prvého stupňa za preukázané, že program rokovania obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012 bol nasledovný: otvorenie, určenie zapisovateľa a overovateľov zápisnice, prejednanie a odsúhlasenie zmlúv - Obec P., D. P., prenájom voľných obecných priestorov, diskusia a záver. Svoje dokazovanie súd prvého stupňa zamerlal na zisťovanie pravdivosti informácií, ktoré sú obsahom článku, ktorý navrhovateľka napáda uverejneného v Y. novinách č. XX dňa XX.XX.XXXX, nakoľko navrhovateľka tvrdila, že článok obsahuje viaceré nepravdivé tvrdenia, ktoré naznačujú, že funkciu starostky nevykonáva riadne v zmysle zákona a v súlade so záujmami obce. Tvrdila, že zasadnutie obecného zastupiteľstva riadne ukončila, a preto je skresľujúce tvrdenie, že odišla z rokovania počas diskusie. Z obsahu zápisnice č. X/XXXX (omylom uvedené 2102), ako aj zo zvukového záznamu, ktorý predložil odporca, a ktorý bol na CD nosiči doručený navrhovateľke, pričom táto uviedla, že sa s obsahom nahrávky oboznámila, súd zistil, že navrhovateľka ako starostka odišla z rokovania obecného zastupiteľstva o 16:40 hod. V predmetnej zápisnici zapisovateľ poznamenal, že poslanec J. sa pýtal starostky na zmluvu H.K. Obecné zastupiteľstvo pokračovalo v diskusii bez starostky. Starostka odpovedá, že H.K. zmluvu podpísanú nemá. Vzhľadom na to, že zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení neobsahuje podrobné pravidlá o rokovaní obecných zastupiteľstiev a v tomto smere odkazuje na podrobné rokovacie poriadky jednotlivých obcí, súd prvého stupňa vychádzal z pravidiel rokovania obecného zastupiteľstva Obce R., upraveného v rokovacom poriadku obecného zastupiteľstva Obce R. zo dňa 18.02.2011. Preskúmal obsah rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva Obce R. a zistil, že v rokovacom poriadku nie sú presne uvedené pravidlá, ako a kto ukončuje zasadnutie

obecného zastupiteľstva. Citoval ust. § 16 ods. 5 Rokovacieho poriadku, v ktorom sa uvádza, že po skončení rokovania obecného zastupiteľstva ku všetkým bodom schváleného programu zasadnutia obecného zastupiteľstva zapisovateľ zapisnicu nahlas prečíta pred všetkými poslancami obecného zastupiteľstva. Súd prvého stupňa pripustil, že je pravdou, že navrhovateľka ako starostka Obce R. z rokovania obecného zastupiteľstva dňa 20.04.2012 odišla o 16:40 hod. s tým, že uviedla, že končí rokovanie obecného zastupiteľstva, avšak z predložených listinných dôkazov nemožno ustáliť, že týmto jej aktom sa rokovanie obecného zastupiteľstva skončilo, o čom svedčí aj zápis v zapisnici č. X/XXXX, kde sa uvádza, že obecné zastupiteľstvo pokračuje v diskusii bez starostky. Pokiaľ odporca, resp. redaktor uvádza v predmetnom článku, že starostka počas diskusie z rokovania odišla, táto informácia bola pravdivá, pretože v čase, keď starostka odišla, poslanci ďalej v diskusii pokračovali, diskusia bola jedným zo schválených bodov programu, a teda v pisateľovi článku táto skutočnosť vzbudzovala dojem, že to, že starostka odišla z rokovania, neznamená ukončenie diskusie, ako aj záver rokovania obecného zastupiteľstva. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že z rokovania obecného zastupiteľstva neodišla počas diskusie, toto jej tvrdenie nie je pravdivé, v čom súd prvého stupňa poukázal na odôvodnenie vyššie. Pokiaľ sa týka pravdivosti informácie uvedenej na strane 10 Y. novin č. XX zo dňa XX.XX.XXXX o tom, že „Práve zmluva so spoločnosťou D. P. rozvírila vlnu nezhôd medzi starostkou a poslancami. Doteraz v obci vyvážala tá istá spoločnosť na základe mesačnej objednávky, starostka však zmluvu na jeden rok podpísala bez súhlasu poslancov s tým, že to vzali na vedomie. Na to, aby zmluva bola platná, musí byť schválená zastupiteľstvom, preto poslanci o tomto mali hlasovať“, z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že jedným z bodov zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce R. zo dňa 20.04.2012 bolo aj prejednanie a odsúhlasenie zmluvy Obce R. so spoločnosťou D. P.. Prezentáciu firmy D., ktorá prezentovala ponuku v odpadovom hospodárstve, vývoz odpadu v Obci R., zobralo obecné zastupiteľstvo na vedomie uznesením č. XX/XXXX, tak ako táto skutočnosť vyplýva z uznesenia č. X/XXXX. Z predložených listinných dôkazov, a to z jednotlivých objednávok Obce R. ako odberateľa pre spoločnosť E. ako dodávateľa mal súd za preukázané, že Obec R. zabezpečovala vývoz komunálneho odpadu v Obci R. za mesiac január až máj 2012 formou mesačných objednávok, a to na mesiac január a február objednávkou č. X/XXXX zo dňa 04.01.2012, na mesiac marec objednávkou č. X/XXXX zo dňa 28.02.2012, na mesiac apríl objednávkou č. X/XXXX zo dňa 30.03.2012 a na mesiac máj objednávkou č. X/XXXX zo dňa 02.05.2012. Následne bola uzatvorená zmluva o zbere, preprave, zhodnotení a zneškodnení komunálnych odpadov vznikajúcich na území Obce R. dňa 03.05.2011 medzi objednávatelom Obcou R. a zhotoviteľom E., ktorá zmluva podľa čl. 6 sa uzatvára na dobu jedného roka s účinnosťou od 03.05.2012. Vzhľadom na tieto skutočnosti je teda zrejmé, že informácia o tom, že navrhovateľka ako starostka Obce R. podpísala zmluvu so spoločnosťou D. na jeden rok bez súhlasu poslancov, je nepravdivá, pretože skutočne odvoz komunálneho odpadu na území Obce R. obec zabezpečovala formou mesačných objednávok od januára do mája 2012 a následne až 03.05.2012 bola uzatvorená zmluva na jeden rok, ktorá bola prerokovaná na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012. Pokiaľ sa týka ďalšej časti článku uverejneného v Y. novinách č. XX pod podtitulkom „Zmluvu nevideli“, súd konštatuje, že táto časť článku obsahuje popis udalostí a priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva, citáciu prednesov jednotlivých poslancov obecného zastupiteľstva Obce R. a doslovne zachytáva sled udalostí, ktoré sa odohrali na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012. Ani jedna z častí tohto článku neobsahuje hodnotiaci úsudok redaktora Y. novin. Redaktor pravdivo opísal sled udalostí a prednesov jednotlivých poslancov tak, že tieto vo svojom kontexte nemôžu u čitateľa vzbudzovať dojem, tak ako tvrdí navrhovateľka, že odporca uverejnil v článku nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia, čím vyvolal dojem, že ako starostka obce nekoná v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a núti poslancov do protiprávneho kroku. Keďže odporca len popisoval priebeh a citoval vyjadrenia jednotlivých poslancov obecného zastupiteľstva Obce R., preto mu nemôže byť na ťarchu, keď tieto citácie zverejnil, neoverujúc si pravdivosť týchto tvrdení, keďže sa nejedná o hodnotiaci úsudok redaktora, ale len opis skutkového deja a vyjadrení jednotlivých poslancov. Skutkové tvrdenie, opísané v predmetnom článku pod podtitulkom „Zmluvu nevideli“, sa opiera o objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná a bola v priebehu konania preukázaná prostredníctvom zvukového záznamu vyhotoveného odporcom, ktorý presne priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva, tak ako je opísaný v predmetnom článku pod uvedeným podtextom, zachytil. Oznámenie takejto pravdivej informácie nemohlo zasiahnuť do práva na ochrany osobnosti navrhovateľky, pretože tieto informácie neboli podané tak, že skreslili skutočnosť, alebo by odporovali právu na ochranu súkromia, či ľudskej dôstojnosti. Celková informácia zodpovedala pravde a presne zachytávala podstatnú časť vyjadrení jednotlivých poslancov. V tejto časti článok neobsahoval subjektívny názor autora, ktorý k nemu nezaujal svoj postoj, nehodnotil ho

z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe vlastných subjektívnych kritérií. Objektívne existujúcu realitu a oznámenie o priebehu zasadnutia obecného zastupiteľstva obsahuje aj ďalšia časť článku uverejneného v Y. novinách č. XX pod podtitulkom „Začalo trestné stíhanie“. Redaktor článku opisuje dej prebiehajúci na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012, pričom zároveň cituje aj vyjadrenia navrhovateľky ako starostky obce. Rovnako opisný charakter má časť článku o informácii hlavného kontrolóra obce J. A. o liste trenčianskej krajskej prokuratúry, ktorá nariadila, aby Okresná prokuratúra v Považskej Bystrici prijala podnet na trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. V danom prípade redaktor informoval o vystúpení hlavného kontrolóra Obce R., pričom táto časť článku neobsahuje žiadny hodnotiaci úsudok jeho autora, ale iba opisuje dej. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že časť článku, v ktorej je uvedený text „vo vzťahu k súčasnej starostke Obce R. F. H. prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa“, informoval L. H. z Krajskej prokuratúry v Trenčíne, už nie je vyjadrením hlavného kontrolóra Obce R. J. A., ale tvrdením autora článku. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú jednak z vyjadrenia štatutárneho zástupcu odporcu, ako aj z e-mailovej komunikácie medzi redaktorom novín a zástupcom Krajskej prokuratúry v Trenčíne. Z obsahu e-mailovej komunikácie, predloženej odporcom, súd zistil, že hovorca Krajskej prokuratúry v Trenčíne v zastúpení J. L. H. zaslal odporcovi dňa 17.04.2012 e-mailovú správu, v ktorej uvádza, že na základe žiadosti zo dňa 10.04.2012 Krajská prokuratúra v Trenčíne zistila, že po vykonanej lustrácii v registroch Okresnej prokuratúry Považská Bystrica vo vzťahu k súčasnej starostke Obce R. P. F. H. prebieha prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v dvoch trestných veciach, a to od 16.03.2012 a 11.04.2012, pričom v ďalších piatich veciach sú vedené konania v registri Pn v súvislosti s nápadom trestných oznámení, ktoré doposiaľ ukončené policajnými orgánmi Y. P. neboli. Obsah tejto e-mailovej správy potom odporca uviedol v závere predmetného článku s poukazom na to, že táto informácia pochádza od L. H. z Krajskej prokuratúry v Trenčíne. Informáciu ohľadom obvinenia navrhovateľky odporca overoval následne v priebehu konania, kde podľa správy R. R. T., hovorcu Krajskej prokuratúry v Trenčíne v predmetnej veci bolo vyšetrovateľom OR PZ Y. P. v mesiaci jún 2012 vznesené obvinenie F. G. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Odporca predložil v priebehu konania listinný dôkaz, v ktorom predložil obsah e-mailu s vysvetlením štádia trestného konania s tým, že v štádiu prípravného konania sa osoba označuje za podozrivú a v tomto kontexte potom uviedol aj názov článku „Starostka R. je podozrivá zo zneužitia právomoci“. Okresný súd v Považskej Bystrici si na preukázanie tvrdení odporcu vyžiadal správu z Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, na základe ktorej zistil, že navrhovateľka je obvinená z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Y. P., odboru kriminálnej polície ČVS: N.-G. zo dňa 05.06.2012. Trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bolo začaté uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Y. P., odboru kriminálnej polície, ČVS: N. zo dňa 11.04.2011. Toto konanie nie je doposiaľ skončené, naďalej prebieha skrátené vyšetrovanie pod uvedenou spisovou značkou. Pred začatím trestného stíhania bola vec na Okresnej prokuratúre vedená pod sp. zn. 1Pn 625/11, po začatí trestného stíhania pod sp. zn. Pv 399/12. Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: N. zo dňa 16.03.2012 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré bolo uznesením pod rovnakou spisovou značkou zo dňa 24.05.2012 podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušené. Pred začatím trestného stíhania bola vec na Okresnej prokuratúre vedená pod sp. zn. 1Pn 75/12, po začatí trestného stíhania pod sp. zn. Pv 303/12. Trestné oznámenia na P. F. H., ktoré boli policajtom odmietnuté podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (trestné stíhanie sa nezačalo) - ČVS: N. (1pn 364/12), podozrenie z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, odmietnuté 10.07.2012, ČVS: N. (1Pn 368/11), podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, odmietnuté 30.11.2011, ČVS: N. (1Pn 420/11), podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, odmietnuté 25.10.2011, ČVS: N. (1Pn 65/12), podozrenie z prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 376 Trestného zákona, odmietnuté 07.03.2012. V súvislosti s hlavným titulkom článku „Starostka R. je podozrivá zo zneužívania právomoci“, ako aj v súvislosti s vyjadrením, že vo vzťahu k navrhovateľke ako súčasnej starostke Obce R. prebieha dňa 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktoré tvrdenia považovala navrhovateľka za porušenie prezumpcie nevinoty a túto informáciu považovala za nepravdivú, pretože nikdy v minulosti a ani v súčasnosti nemala a nemá postavenie podozrivej osoby, pričom zverejnením tejto informácie odporca hrubo zasiahol do

jej občianskej cti, súd prvého stupňa mal za to, že uverejnením informácií o podozrení navrhovateľky zo zneužitia právomoci, a to tvrdenie, že voči nej prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, nie je porušením prezumpcie nevinoty, pretože odporca navrhovateľku neoznačil ako páchatelku trestného činu, ale na základe informácií od orgánov činných v trestnom konaní ju prezentoval iba ako podozrivú, ktorá informácia je pravdivá, a to porušením prezumpcie nevinoty podľa názoru súdu, ako aj podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nie je. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka v čase uverejnenia článku dňa 20.04.2012 bola podozrivá z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, nakoľko od 11.04.2012, teda ešte pred uverejnením článku, prebiehalo prípravné konanie pre uvedený skutok a takto to odporca v predmetnom článku prezentoval. V danom čase uverejnené informácie nepochybne nebolo možné považovať za nepravdivé, keďže boli predložené a vychádzali z poznatkov poskytnutých odporcovi orgánmi činnými v trestnom konaní. Celkové vyznanie uvedených informácií v relevantnom čase zodpovedalo teda reálne existujúcim skutočnostiam. Odporca v danom prípade uverejnením článku realizoval svoje právo na slobodu prejavu a na slobodné rozširovanie informácií Ústavou akceptovateľným spôsobom a nedopustil sa neprimeranej zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky. Rovnako podľa názoru okresného súdu odporca nezasiahol do práva navrhovateľky, keď v článku uviedol informáciu hlavného kontrolóra obce J. A. o liste Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorá nariadila, aby Okresná prokuratúra Y. P. prijala podnet na trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, nakoľko táto informácia je len opisom skutkového deja, ktorý sa udial na zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce R. a nadväzuje na vyjadrenie zástupcu hovorca Krajskej prokuratúry v Trenčíne. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd prvého stupňa dospel k záveru, že článkom, uverejneným odporcom v týždenníku Y. noviny dňa XX.XX.XXXX s názvom „Starostka R. je podozrivá zo zneužitia právomoci“, a to v jeho dotknutej časti, nedošlo vo vzťahu k navrhovateľke k zásahu do jej práv chránených ustanoveniami § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. Obsah článku, ktorého podstatou bolo opísanie priebehu zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012 s titulkom „Starostka R. je podozrivá zo zneužitia právomoci“, nespôsobil následky, ktoré boli objektívne spôsobilé privodiť navrhovateľke ujmu v zmysle dôvodnosti domáhať sa ochrany formou žaloby na ochranu osobnosti. Uverejnením informácií v predmetnom článku o navrhovateľke nebolo zasiahnuté do práva na ochranu jej osobnosti a tento zásah jej neprivilil ujmu na jej osobnostných právach. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do opráv chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a je bez významu skutočnosť, že pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojich tvrdení, alebo či išlo iba o preberanie informácií a ich rozšírenie. Konštatoval, že v danom prípade podstatná časť predmetného článku obsahuje skutkové tvrdenia, ktoré sú pravdivé a v podstate zachytávajú doslovný priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce R. dňa 20.04.2012. Jediným nepravdivým skutkovým tvrdením, ktoré redaktor predmetného článku uviedol na strane 10 pod podtitulkom „Prišli takmer všetci“, je tvrdenie, že starostka zmluvu so spoločnosťou D. podpísala bez súhlasu poslancov. V konaní bol preukázaný opak, to znamená, že starostka Obce R. - navrhovateľka zmluvu so spoločnosťou D. P. podpísala až potom, ako táto bola odsúhlasená a prerokovaná s poslancami Obce R., nakoľko skutočne pred podpisom samotnej zmluvy bol vývoz komunálneho odpadu v Obci R. zabezpečovaný formou mesačných objednávok obce pre spoločnosť D. P.. I napriek tejto nepravdivej informácii však nemožno konštatovať, že uvedením takéhoto skutkového tvrdenia došlo k zásahu do práv navrhovateľky, ktoré by boli spôsobilé privodiť ujmu na jej cti a dôstojnosti a znevážiť jej funkciu starostky Obce R.. Údaj o uzatvorenej zmluve Obce R. so spoločnosťou D. na jeden rok bol v konečnom dôsledku vysvetlený v podtitulku článku „Zmluvu nevideli“, kde v závere sa uvádza, že po dlhej diskusii poslanci napokon zmluvu na jeden rok so spoločnosťou D. P. schválili. Dôvodil, že ostatný obsah predmetného článku obsahuje iba skutkové tvrdenia, ktoré sú pravdivé, pretože opisujú len doslovný priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva a rozhodne nevyvolávajú obavy zo vzniku prípadného následku, ktoré by mohlo spôsobiť zníženie vážnosti navrhovateľky medzi občanmi Obce R.. Pokiaľ sa týka samotného titulku článku „Starostka R. je podozrivá zo zneužitia právomoci“, ako aj tvrdenia, že vo vzťahu k súčasnej starostke prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie, jedná sa o tvrdenia pravdivé, ktorými žiadnym spôsobom nebolo zasiahnuté do cti a dôstojnosti navrhovateľky ako starostky Obce R. ani ako fyzickej osoby. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovateľka si musí byť vedomá toho, že ako verejne činná osoba, ktorá bola volená obyvateľmi Obce R., bude pod ich drobnohľadom, a preto musí svoju činnosť starostky riadiť a zabezpečiť tak, aby nedávala poslancom a obyvateľom Obce R. dôvod k tomu, aby spochybňovali jej prácu. Faktom je, že zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce R. sú poznačené narušenými a veľmi zlými vzťahmi medzi starostkou a poslancami, čo

sa v konečnom dôsledku prejavuje aj na kvalite a úrovni zasadnutí obecného zastupiteľstva. Pokiaľ navrhovateľka má dojem, že vyjadreniami jednotlivých poslancov, ktoré sú zachytené citovaním ich vyjadrení v predmetnom článku, došlo k zásahu do jej osobnostných práv, nemôže za to niesť zodpovednosť odporca, pretože tento v predmetnom článku cituje len prednesy poslancov, tak ako odzneli na zasadnutí obecného zastupiteľstva, pričom ich vyjadrenia žiadnym spôsobom redaktor a pisateľ článku nekomentuje a nehodnotí. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa nemal za preukázané, že konaním odporcu došlo k takému zásahu do práv navrhovateľky, ktoré by spôsobili ublíženie na jej cti a dôstojnosti, nevytvorili dojem na verejnosti, že pri výkone funkcie starostky sa neriadi platnými zákonnými, tieto obchádza, nekomunikuje s poslancami a zneužíva dôveru poslancov a obyvateľov Obce R.. Taktiež súd prvého stupňa mal za to, že uverejnením predmetného článku nedošlo ani k ublíženiu na cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľky ako fyzickej osoby a obyvateľky Obce R.. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, trovy právneho zastúpenia vo výške 662,78 Eur.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. Navrhla, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodila, že nesúhlasí s tvrdeniami súdu prvého stupňa, že dňa 20.04.2012 odišla z rokovania obecného zastupiteľstva. Trvala na tom, že odišla po skončení rokovania obecného zastupiteľstva Obce R., t. j. po prerokovaní bodov schváleného programu rokovania obecného zastupiteľstva, vyhotovení zápisnice z rokovania obecného zastupiteľstva a po jej podpísaní zapisovateľom a dvoma overovateľmi. Poukazovala na to, že v čase zverejnenia článku nebola informovaná a ani nedisponovala informáciou o začatom trestnom stíhaní, ktoré bolo začaté vo veci a nie voči jej osobe. Dokument o trestnom stíhaní jej osoby obdržala až v júni 2012. Výroky odporcu tak zasiahli do jej práv, zhoršili komunikáciu s občanmi, vzťahy s členmi rodiny, naštrbili dôveru voči jej osobe, poškodili aj jej deti, ktoré sa tak musia vysporiadať s tvrdeniami o protizákonnom správaní ich mamy a prispeli k dojmu verejnosti, že sa dopúšťa protiprávneho konania. Nesúhlasila ani s výrokom o náhrade trov konania.

Samostatným odvolaním, podaným prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrhu vyhovel. Vo vzťahu k trovám konania navrhla rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytýkala nesprávne zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.). Považovala za nepravdivé tvrdenie, že z rokovania obecného zastupiteľstva odišla počas diskusie, ktorá bola jedným z bodov programu, odišla až po skončení celého rokovania obecného zastupiteľstva, ktoré v súlade s § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. viedla. Odišla až po prerokovaní všetkých bodov programu, ktoré boli schválené obecným zastupiteľstvom. Uvedením nepravdivej informácie o jej odchode počas rokovania obecného zastupiteľstva odporca vyvolal dojem, že nedodržiava zákon o obecnom zriadení pri vedení rokovaní obecného zastupiteľstva a tiež, že nekomunikuje so zvolenými poslancami obecného zastupiteľstva o otázkach verejného záujmu, čo sa nezakladá na pravde. Informácia o tom, že podpísala so spoločnosťou D. P. zmluvu na jeden rok bez súhlasu poslancov je nepravdivá. Táto zmluva bola schválená poslancami obecného zastupiteľstva dňa 20.04.2012, ako to aj vyplýva zo zápisnice č. X/XXXX. K podpisu zmluvy došlo až po jej schválení a jej platnosť nastala až po riadnom zverejnení. Uvedením tejto nepravdivej informácie odporca opätovne vyvolal vo verejnosti nepravdivý dojem, že ako starosta obce porušuje zákon, koná svojvoľne bez súhlasu obecného zastupiteľstva v otázkach, v ktorých jej to zákon neumožňuje, čím opätovne zasiahol do jej osobnostných práv - práva na občiansku česť a tiež dobrú povesť. Ďalej uviedla, že celý odsek „Zmluvu nevideli“ vychádza z nepravdivého predpokladu, že zmluvu so spoločnosťou D. P., o ktorej odporca informoval, je potrebné zverejňovať na webovej stránke úradu pre verejné obstarávanie. Takáto požiadavka však zo zákona o verejnom obstarávaní nevyplýva a rovnako nevyplýva ani zo smernice vypracovanej obcou, čo odporca v svojom článku neuviedol. Tým zverejnil iba polovičnú a nekompletnú informáciu, ktorá v čitateľovi navodila dojem, že starostka porušila zákon. Uvedením týchto nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení vyvolal vo verejnosti dojem, že ako starostka obce nekoná v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a núti poslancov do protiprávnych krokov. Pokiaľ odporca uviedol, že „Počas tejto diskusie starostka obce z rokovania odišla, hoci poslanci mali na ňu viac otázok, ktoré jej chceli položiť. Zaujímalo ich vyúčtovanie pracovných ciest starostky, faktúry, ktoré obec platí, finančná analýza obce, vyúčtovanie akcií zo strany obce a podobne, pretože ako tvrdia, k informáciám nemajú prístup“ uviedla, že odporca uvedením toho, čo údajne zaujímalo poslancov so súčasným uvedením nepravdivej informácie o tom,

že odišla počas diskusie, vyvoláva opätovne vo verejnosti dojem, že odmieta komunikovať s poslancami obce a informovať ich. Tvrdenia odporcu sú nepravdivé v tom, že predmetné otázky jej neboli poslancami položené, a nakoľko neboli zahrnuté do programu rokovania predmetného obecného zastupiteľstva, ani by zodpovedané nemohli byť, nakoľko na prípravu odpovedí sú potrebné podklady a príprava. Odporca hrubým spôsobom zasiahol do jej osobnostných práv, konkrétne do práva na občiansku česť aj tým, že nepravdivo informoval o prebiehajúcom prípravnom konaní pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktoré dal do súvislosti s jej osobou (a to s plným uvedením jej mena), pričom nie je pravdou, že by bola v čase uverejnenia trestne stíhaná. Ak prebieha trestné konanie vo veci, potom nie je možné informovať verejnosť, že trestné konanie prebieha vo vzťahu ku konkrétnej osobe, pretože tento vzťah vzniká až vznesením obvinenia.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý sa domáhal potvrdenia napadnutého rozsudku. Poukazoval na to, že odvolania navrhovateľky akcentujú, že v danom prípade má ísť o nepravdivé údaje. V tejto súvislosti uviedol, že na jednej strane v dokazovaní bolo preukázané, že článok neobsahuje nepravdivé údaje, ale obsahuje iba popis priebehu zasadnutia obecného zastupiteľstva. Tvrdil, že otázku nepravdivých údajov v tlači, práva a povinnosti týkajúce sa takýchto údajov, resp. práva a povinnosti vydavateľa sú upravené v tlačovom zákone č. 167/2008 Z. z. Y. noviny č. XX vyšli dňa XX.XX.XXXX, v zákonnej lehote do 30 dní odporca neobdržal od navrhovateľky, ani od Obce R. žiadnu žiadosť o opravu, za takúto žiadosť nie je možné považovať ani predmetný návrh, ktorý bol odporcovi doručený dňa 12.06.2012, preto právo na opravu zaniklo. Navrhovateľka zmeškala prekluzívnu lehotu na podanie žiadosti o opravu a takéto zmeškanie lehoty sa snaží riešiť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukazoval na to, že navrhovateľka nepreukázala, že by bolo zasiahnuté do jej práv uvedených v § 11 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenia poslancov na zastupiteľstve boli vyhláseniami, ktoré vychádzali zo skutočného stavu, a to aj v prípade, že takéto vyhlásenia boli kritické, týmito vyhláseniami sa riešili otázky týkajúce sa obce, jej poslancov, starostky, teda išlo o otázky verejného záujmu a bez ohľadu na to, či takéto vyhlásenia boli vo vzťahu k starostke kritické, neboli nepravdivými vyhláseniami a nezasahovali do osobnostných práv navrhovateľky, či už ako fyzickej osoby alebo aj ako starostky. Odporca tvrdil, že článok pre jeho výlučne popisný charakter umožňoval čitateľovi urobiť si obraz o priebehu predmetného zastupiteľstva a článok ničím čitateľa nezavádzal. Poukazoval na to, že v konaní predložil CD so zápisom priebehu zastupiteľstva a súd prvého stupňa mal možnosť sa s týmto priebehom zoznámiť a na základe toho aj vyhodnotiť skutkový stav. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní poukazuje na § 13 ods. 4 zákona č. 369/90 Zb., toto ustanovenie nie je formulované takým spôsobom, ako to uvádza navrhovateľka, pod vedením zasadnutia zastupiteľstva nie je možné rozumieť svojvoľu starostky kedykoľvek začať alebo kedykoľvek ukončiť zasadnutie zastupiteľstva, a že v tomto smere bol problém, nasvedčuje aj tá skutočnosť, že poslanci schválili - zvolili Y. P. ako povereného poslanca, ktorý bude oprávnený zvolávať a viesť rokovania zastupiteľstva, ak tak neurobí starostka alebo jej zástupca. V danom prípade zo zápisu č. X/XXXX vyplýva, že diskusia poslancov bola súčasťou zasadnutia zastupiteľstva. Ďalej, že navrhovateľka svoje prípadné výhrady v postupe v trestnom konaní môže riešiť zákonnými opravnými prostriedkami. Pre skutkový stav, ktorý bol pravdivý, ktorý vychádzal z informácie Krajskej prokuratúry Trenčín, nie je rozhodujúce, že v danom čase navrhovateľka o takomto konaní vedomosť nemala, to, že bola podozrivá, sa neskôr potvrdilo aj vznesením obvinenia proti nej. Odporca tvrdil, že neporušil žiadnu povinnosť, žiadnym spôsobom nezasiahol do práv navrhovateľky, a to ani ako fyzickej osoby, ani ako starostky obce. Článok má informatívny charakter a ničím nevybočoval zo skutkového rámca, ktorý bol opísaný pravdivo. Článok žiadnym spôsobom nemanipuloval s mienkou čitateľov, žiadnym spôsobom sa nemohol dotknúť osoby starostky, resp. nijakým spôsobom ohroziť jej potenciálny záujem opätovne kandidovať na funkciu starostky. Článok nespochybňuje občiansku česť navrhovateľky, na druhej strane navrhovateľka v postavení starostky je osobou verejného záujmu a občania majú právo vedieť, čo sa v obci deje, resp. aká problematika sa prejednáva v rámci zasadnutia zastupiteľstva. Trval na tom, že článok nie je skresľujúci, ani zavádzajúci a vydavateľ nie je povinný v každom prípade dať priestor na vyjadrenie všetkým zúčastneným osobám. Článkom sa nezasiahlo do osobnostných práv navrhovateľky.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolačný súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľky sú totožné s námietkami, ktoré uplatnila pred súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, podrobne uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľky, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Za daného stavu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva nasledovné.

Odvolačie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len skutočnosťami taxatívne uvedenými pod písm. a) až f) tohto zákonného ustanovenia.

Výhradou proti skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa uplatňuje navrhovateľka odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p., nakoľko namieta, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že dôvody na odvolanie, ktoré navrhovateľka v podanom odvolaní uplatnila, nie sú dané.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod, uvádzaný navrhovateľkou podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania.

Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníka nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 133 až § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. možno teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na nesprávnosť ktorého je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod, uvádzaný navrhovateľkou podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., nesprávnym právnym posúdením veci je pochybenie súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na správne zistený skutkový stav veci použil správne právne predpisy, ktoré aj správne aplikoval. Zároveň vykonané dokazovanie vyhodnotil

v zmysle zásad upravených v ust. § 132 O.s.p., pri ktorom nezistil odvolací súd logické, ani faktické rozpory.

Preskúmaná právna vec sa týka ochrany osobnostných práv navrhovateľky, do ktorých malo byť podľa návrhu zasiahnuté dňa 24.04.2012 odporcom ako vydavateľom týždenníka s regionálnou pôsobnosťou Y. noviny, ktorý zverejnil v menovanom týždenníku č. XX na strane 10, 11 článok pod názvom: „Starostka R. je podozrivá z zneužitia právomoci“ s podtextom „Poslanci obecného zastupiteľstva v R. sa konečne zišli“. Po úprave žalobného petitu navrhovateľka žiadala, aby v dôsledku zásahu do jej osobnostných práv súd zaviazal odporcu zverejniť ospravedlnenie navrhovateľke, ktorého text presne špecifikovala. Zastávala názor, že zverejnením predmetného článku došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, a to najmä do práva na občiansku česť a dobrú povesť v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Mala za to, že predmetný článok obsahuje viaceré nepravdivé tvrdenia, ktoré naznačujú, že funkciu starostu Obce R. nevykonáva riadne v zmysle zákona a v súlade so záujmami obce.

Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby, resp. dobrej povesti právnickej osoby prichádza do úvahy iba pri takých zásahoch do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, resp. do dobrej povesti, ktoré sú neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným je zásah do osobnosti fyzickej osoby, resp. do dobrej povesti právnickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom. K vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a vzniklou ujmou na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Obdobné predpoklady musia byť splnené aj pre poskytnutie občianskoprávnej ochrany za zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Práva na ochranu osobnosti sa samozrejme môžu domáhať aj politici a ostatné verejne činné osoby, no kritériá posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov sú v ich prípadoch omnoho mäkkšie v prospech pôvodcov týchto výrokov. Je to dané skutočnosťou, že osoba, vstúpiaca na verejnú scénu, musí počítať s tým, že ako osoba verejne známa bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o jej profesionálny, ako aj súkromný život a súčasne ho hodnotí, zvlášť, ak ide o osobu, ktorá spravuje verejnú záležitosť.

Podľa judikatúry EŠLP sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a seberealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu ku „informáciám“ a „myšlienkam“, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa považujú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú, alebo znepokojujú štát, alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášateľnosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o „demokratickej spoločnosti“ (Handyside v. Spojené kráľovstvo, rozsudok zo 07.12.1976, č. 5493/72, § 49). Sloboda politickej diskusie je jadrom koncepcie demokratickej spoločnosti, ktorá preniká celým Dohovorom (Lingens v. Rakúsko, rozsudok z 08.07.1986, č. 9815/82, § 41-42).

Keďže právo na slobodu prejavu a právo na ochranu osobnosti sú rovnako garantované Ústavou aj Dohovorom, riešenie konfliktu medzi týmito právami vyžaduje, aby súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu zvážil význam proti sebe stojacich záujmov, a to, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred druhým. Rozhodnutie súdu v takomto prípade musí vychádzať zo zásady proporcionality, byť vyvážené a do práva na slobodu prejavu zasahovať len, ak je to nevyhnutné.

Čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru v spoločnosti („opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“). Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj „ochrana práv a slobôd iných“, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom v čl. 19 Ústavy a konkretizovanom najmä v § 11 a nasl. Občianskeho

zákonníka. Vo veciach ochrany osobnosti musí byť vždy zohľadnená ochrana slobody prejavu, a to v rozsahu jej ústavných záruk, ako i záruk v zmysle Dohovoru. Uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka preto nemožno aplikovať izolovane, ale je nutné ich vykladať a aplikovať v súlade s Ústavou a Dohovorom.

Obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody, a teda aj slobody prejavu, je potrebné považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa, t. j. ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby a je primerané, t. j. v súlade so zásadou proporcionality.

Obmedzenie práva na slobodu prejavu v prípade jeho stretu s právom na ochranu osobnosti má vo všeobecnosti v slovenskej právnej úprave zákonný podklad, najmä v ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a sleduje aj legitímny cieľ, ktorým je ochrana osobnosti. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie jeho akceptovateľnosti v konkrétnom prípade je preto otázka jeho primeranosti, teda, či obmedzenie práva na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality.

V danej veci je odporca vydavateľom týždenníka Y. noviny, v ktorom bol predmetný článok uverejnený. Ide teda o „nositeľa“ slobody prejavu a poskytovateľa informácií, na ktorého sa vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám, ktorá však nie je absolútna, má svoje hranice a vychádzajú z konkrétnych okolností danej veci, jej mieru treba zohľadniť vo vzťahu k právam na ochranu osobnosti navrhovateľky. Ústavný súd Slovenskej republiky už judikoval, že všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Právo a slobody jedného sú teda obsahovo obmedzené právami iných, či už tieto práva vyplývajú ako ústavne zaručené z ústavného poriadku, alebo z iných zákonov chrániacich celospoločenské záujmy, či hodnoty.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka v čase zverejnenia predmetného článku

nepatrila do kategórie „bežný občan“, preto miera posudzovania skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov musela byť vo vzťahu k realizácii slobody prejavu odporcu podstatne prísnejšia. Je to dané skutočnosťou, že osoba verejne známa (na rozdiel od bežného občana), ku ktorým patrí aj navrhovateľka ako starostka obce, musí počítať s tým, že bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma nielen o jej profesionálny, ale aj súkromný život. Rozhodnutie o tom, aké mala navrhovateľka v uvedenom smere postavenie, je rozhodnutím súdu o právnej otázke (nie skutkovým zistením). Predmetný článok sa nepochybne týkal navrhovateľky ako starostky obce. Tak ako konštatoval súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že obsah predmetného článku obsahuje skutkové tvrdenia, ktoré sú pravdivé, opisuje len doslovný priebeh zasadnutia obecného zastupiteľstva a nevyvolávajú obavu zo vzniku prípadného následku, ktoré by mohlo spôsobiť zníženie vážnosti navrhovateľky ako starostky obce medzi občanmi obce. Je nepochybné, že nepravdivým skutkovým tvrdením je tvrdenie o tom, že starostka zmluvu so spoločnosťou D. podpísala bez súhlasu poslancov, avšak toto tvrdenie nemožno chápať izolovane od skutočnosti uvedenej v podtitulku článku „Zmluvu nevideli“ v závere, kde sa uvádza, že po dlhšej diskusii napokon zmluvu na jeden rok so spoločnosťou D. P. schválili. V kontexte s takto poskytnutou informáciou, ktorá objasnila prvotne uvedenú nepravdivú informáciu, nemožno vyvodiť, že by došlo k zásahu do práv navrhovateľky tak, aby tento bol spôsobilý privodiť ujmu na jej cti a dôstojnosti, ako aj znevážiť jej funkciu starostky obce. Pokiaľ v podtitulku v článku „Začalo trestné stíhanie“, sa uvádza „vo vzťahu k súčasnej starostke Obce R. F. H. prebieha od 11.04.2012 prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, jedná sa o tvrdenie autora článku, ktoré vyplýva z informácie L. H. z Krajskej prokuratúry v Trenčíne, podľa ktorého „vo vzťahu k súčasnej starostke obce R. P. F. H. prebieha prípravné konanie pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v dvoch trestných veciach, a to od 16.03.2012, resp. 11.04.2012, pričom v ďalších piatich veciach sú vedené konania v registri Pn, v súvislosti s nápadnom trestných oznámení, ktoré doposiaľ ukončené policajnými organmi Y. P. neboli. Aj z podania Okresného riaditeľstva PZ v Y. P. zo dňa 11.04.2012 ČVS: N. vyplýva, že vo veci trestného oznámenia, kde je podozrivá

starostka Obce R. P. F. H., bolo v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z vyrozumienia o vybavení podnetu Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 12.03.2012, č.k. 1Kn/104/2012-6 bolo zistené, že podnet R. J. A. je dôvodný a doterajšie správanie sa a postupy starostky P. F. H. napĺňajú všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona, preto prokurátor krajskej prokuratúry J. L. H. uložil Okresnej prokuratúre Považská Bystrica odovzdať vec vyšetrovateľovi na začatie trestného stíhania. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na podanie Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 17.10.2012 č. Pv 399/12-13, ktorým súdu prvého stupňa oznámil, že P. F. H. je obvinená z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Y. P., odboru kriminálnej polície ČVS: N. zo dňa 05.06.2012. Trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bolo začaté uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Y. P., odboru kriminálnej polície ČVS: N. zo dňa 11.04.2012. Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: N. zo dňa 16.03.2012 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré bolo uznesením pod rovnakou spisovou značkou zo dňa 24.05.2012 podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku prerušené. Pokiaľ odporca navrhovateľku prezentoval ako podozrivú, táto informácia bola na základe uvedených skutočností pravdivá. Námietačka navrhovateľky v podanom odvolaní, že odporca hrubým spôsobom zasiahol do jej osobnostných práv, konkrétne do práva na občiansku česť tým, že nepravdivo informoval o prebiehajúcim prípravnom konaní pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorá dal do súvislosti s jej osobou, je nedôvodná.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov prvostupňového konania. Ako vyplýva z dôvodov prvostupňového rozhodnutia, súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávali z odmeny za právne zastúpenie odporcu v konaní.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že súd mu prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech účastníka vo veci. Pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade návrh zamietol v celom rozsahu, postupoval správne, keď pri určení náhrady trov konania vychádzal zo zásady úspešnosti podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Dôvodne odporcovi prisúdil náhradu trov konania vo výške 662,78 Eur, ktoré trovy vznikli odporcovi v súvislosti s poskytovaním právnych služieb advokátom. Odvolací súd preskúmaním nezistil také okolnosti, ktoré by mohli byť považované za dôvody pre výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešného účastníka, t. j. odporcovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktoré spočívajú v odmene za vyjadrenie k podanému odvolaniu 61,41 Eur + režijný paušál 7,81 Eur + 20 % DPH 13,84 Eur, spolu 83,06 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.